

**The Abraham & Millie Arbesfeld
Kollel & Midreshet Yom Rishon**
Sunday Morning Learning Programs for Men & Women

W W W.KOLLELYOMRISHON.ORG
W W W.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

---

*The Medical Ethics of
Treating Terrorists*

Rabbi Dani Rapp
Sunday, February 24, 2019 י"ט אדר-א תשע"ט

<https://www.timesofisrael.com/medics-told-to-treat-attackers-at-terror-sites-the-same-as-victims/>

New rules from Israeli Medical Association require that the wounded be aided in order of severity of injury, even if that means helping assailants before victims, Stuart Winer, 16 December 2015

Medics at terror sites must treat the wounded according to the severity of their injuries, even if that means helping an attacker before his victims, the Israeli Medical Association said in rules published this week.

The new rules, formulated by the IMA's Ethics Bureau, came into effect at the beginning of the week and replace an earlier directive based on the principle of "charity begins at home," which enabled medical professionals to treat victims first, the Hebrew-language Israel Hayom newspaper reported Wednesday.

<https://www.timesofisrael.com/volunteer-medic-group-rejects-treating-terrorists-and-victims-equally/>

Volunteer medic group rejects treating terrorists and victims equally, ZAKA organization says it will always treat Jewish injured from attack first before attending to attackers, Stuart Winer, 17 December 2015

The ZAKA voluntary emergency service organization said on Thursday that it would not abide by a directive from the Israel Medical Association instructing doctors and medics to triage all casualties at a terror scene according to the severity of their wounds — including the terrorists who carried out the attack.

In a statement, ZAKA chairman and founder Yehuda Meshi-Zahav made it clear that the organization's medics would turn their attention to the victims first, regardless of the injuries sustained by their attacker.

"We direct ZAKA volunteers to first treat the Jewish victims of a terror attack — without blinking an eye," he said. "Only after they have been given medical assistance, should they begin treating the murderous terrorist who carried out the attack."

<https://www.jpost.com/Business-and-Innovation/Health-and-Science/The-victim-or-the-terrorist-Who-gets-treated-first-446297>

BUT RABBI Yuval Cherlow of the moderate Orthodox organization Tzohar, who is also head of religious ethics at the Jerusalem Ethics Center, had a different view.

"I could have started my talk by saying: 'You have fallen on your head!' We are not debating whether the doctor is a judge and if one has to treat a terrorist, but in a situation with limited resources, in which the decision to treat one can harm the other. A person who was attacked, Jew or not, and is at risk of losing a leg but not at risk of death, should be treated before the terrorist

who is more seriously injured. If the attacked were at risk of losing a finger, it would not be the same.”

Cherlow, who voluntarily served as a member of the “health basket committee” recommending the addition of new medical technologies, recalled an argument that people who got sick because they neglected their own health, as by smoking, had lower priority in getting drugs than people who did not harm themselves.

“It was a dilemma. I could argue both sides, but in the end, I voted against any discrimination.

In the case of a terrorist, I am not saying the attacker should not get medical treatment, but if the attacked was injured, even not fatally, that party should get care before the attacker.”

YEHUDA MESHI-ZAHAV, the ultra-Orthodox chairman of the rescue organization ZAKA (disaster victim identification and rescue) agreed with Cherlow “almost completely.

We don’t have to apologize to anyone. The attacked person, whether a Jew or an Arab, should get treatment first, even if that person is less injured than the terrorist.”

A few weeks ago, the search-and-rescue group received recognition from the UN Committee on Non-Governmental Organizations and received official observer status.

1) תלמוד בבלי מסכת הוריות דף יג עמוד א

מתני'. האיש קודם לאשה - להחיות ולהשב אבדה, והאשה קודמת לאיש - לכסות ולהוציא מבית השבי. בזמן ששניהם עומדים בקלקלה - האיש קודם לאשה.

תלמוד בבלי מסכת הוריות דף יג עמוד א

מתני'. כהן קודם ללוי, לוי לישראל, ישראל לממזר, וממזר לנתין, ונתין לגר, וגר לעבד משוחרר. אימתי? בזמן שכולם שוים, אבל אם היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול עם הארץ - ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ.

2) שו"ת שבט הלוי חלק י סימן קסז

... ואומר בקיצור לגוף המעשה, הנה הב"י יו"ד סי' רנ"א כ' דהא דאיתא בהוריות י"ג ע"א האיש קודם לאשה להחיות, והאשה קודמת לאיש לכסות ולהצילה מן השבי, דצ"ל דלהחיות היינו להצילם אם טובעים בנהר וכיו"ב, אבל לאכילה לאו בכלל להחיות אלא דינה ככסות וכו' יע"ש, איברא כבר הקשה במראה הפנים בירושלמי פ"ג דהוריות דאם פי' להחיות להציל ממש א"כ איך נפרנס דברי הירושלמי שם דכסות אשת חבר קודם לחיי ע"ה דהא אין לך דבר עומד בפני פקו"נ של בר ישראל יהי' ת"ח או ע"ה, ודעת תוס' נזיר מ"ז ע"ב כדעת הב"י דלענין הצלת נפש קאמר דקודם להחיות, איברא ברשב"א כתובות ובשטמ"ק שם לומדים דלענין חיות דמזונות קאמר משנתינו דקודם האיש לאשה וסיפא דכסות דוקא לענין כסות. ובענינותי דדוקא לענין פי' משנתינו ולהלכה דמזונות קודם פליגי רבותינו איך הוא בנדון הפקו"נ דמי קודם בפקו"נ, אבל אם הנדון כך שאיש ואשה לפנינו ואי אפשר להציל אלא אחד כולם מודים למש"כ תוס' נזיר שם והב"י והש"ך יו"ד סי' רנ"א דאיש קודם לאשה, דכיון דע"כ עלינו להכריע זאת הכרעת דע"ת, וכיו"ב לענין כהן ולוי והשאר שם...

מכ"מ פשוט דאם מצב של מי שאינו זוכה בהקדמה נוטה לחמור יותר וסיכון גבוה דעלינו לגשת קודם אליו והדברים פשוטים, וכן אם כבר התחיל לטפל באחד אסור לעזוב אותו מכח דין הקדמה לבד.

3) שו"ת מנחת שלמה תנינא (ב - ג) סימן פו ד"ה כתב הפמ"ג

כתב הפמ"ג בריש סי' שכ"ח במש"ז סק"א אם יש אחד שודאי מסוכן עפ"י הרופאים וכדומה, וזה ספק, ורפואה אחת אין מספקת לשניהם, הודאי דוחה הספק עכ"ל, ולכן צריכים בעיקר להתחשב עם גודל הסכנה ועם הסיכויים להצלה, - התחשבות בגיל לא באה כלל בחשבון - ועיין בסוף מס' הוריות במשנה ובגמ' סדר של עדיפות בענין הצלה משבי וכן לענין צדקה וכדומה, אך חושבני שבזמננו קשה מאד להתנהג לפי זה. אולם להעביר מכשיר הנשמה מחולה לאחר שהוא במצב יותר קשה או שיש לשני יותר סיכויים להצלה מסופקני מאד, כי יתכן דחשיב כאילו הראשון כבר זכה במכשיר והחולה עצמו ודאי פטור מליתן מכשיר שלו לאחר אף אם השני יותר מסוכן, וכן אם כבר התחיל הרופא להתעסק עם חולה מסוכן מסתבר דכמו שהעוסק במצוה פטור מן המצוה, כך הוא פטור - ואולי אסור - מלהניח את הראשון ולהתעסק עם השני כששניהם בסכנה אף אם יש יותר סיכוי להציל את השני. אגיד לו נאמנה שאין אני קובע מסמרים בכל מה שכתבתי כי השאלות הן חמורות מאד, ואינני יודע ראיות ברורות.

4) שו"ת אגרות משה חלק חו"מ ב סימן עג (ב)

ובדבר שני חולים, אחד שלפי אומדנא דהרופאים הוא רק ריפוי לחיי שעה להאריך ימיו במה שאפשר להם, ולפעמים הוא רק לסלק ממנו היסורין אבל צריך לטיפול נמרץ, והשני לפי האומדנא שלהם יכולין לרפאותו אבל אין ידוע להם אם יצטרך לטיפול נמרץ כזה שעושין בבית החולים בהיחידה לטיפול נמרץ (עמירדזענסי רום), ויש שם רק מטה אחת בהיחידה, מי קודם להכניס לשם לטיפול הנמרץ בתחלה כשבאו בבת אחת, ובדיעבד כשבא רק אחד והכניסוהו ועדיין לא התחילו לטפל בו ובא השני. הנה נראה לע"ד שאם באו שניהם בבת אחת, היינו קודם שהכניסו האחד מהם צריך להכניס בתחלה את מי שלדעת הרופאים הנמצאים שם יכולין לרפאותו אם גם לחולה זה צריך להתחיל תיכף אם יש צורך אף מספק, ואם כבר הכניסו שם את החולה שלדעתם הוא רק לחיי שעה אין מוציאין אותו משם, בין שהכניסוהו כדין מחמת שעדיין לא היה שם חולה השני, ובין שעשו שלא כדין, בין שוגגין או מזידין אין מוציאין אותו משם. . . וכיון שהכניסוהו להיחידה לרפאותו כבר זכה בהמקום, לא מיבעיא כשהוא משלם בעד הזמן שנמצא בבית החולים, בין שאינו משלם שמרפאין שם בחנם, ואף אם רק לעניים בחנם והוא עני מ"מ כבר קנה במה שהובא שם להיות שם הזמן שצריך להיות שם . . .

ומסתבר דאף אם השני שאפשר לרפאותו הוא נמי עתה מסוכן גדול שצריך להכניסו מתחלה לחדר היחידה נמי אין להוציא את הראשון שנמצא שם אף שחיינו הוא רק חיי שעה לפי אומדנתם, שהרי גם להציל ודאי אינו מחוייב החולה בנפשו . . .

5) תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף כו עמוד א

תניא: העובדי כוכבים ורועי בהמה דקה לא מעלין ולא מורדין, אסוקי בשכר שרי משום איבה

6) רמב"ם הלכות עבודת כוכבים פרק י הלכה א

אין כורתין ברית לשבעה עממין כדי שנעשה עמהן שלום ונניח אותם לעבוד עכו"ם שנאמר לא תכרות להם ברית אלא יחזרו מעבודתם או יהרגו, ואסור לרחם עליהם שנאמר ולא תחנם, לפיכך אם ראה מהם אובד או טובע בנהר לא יעלנו, ראהו נטוי למות לא יצילנו אבל לאבדו בידו או לדחפו לבור וכיוצא בזה אסור מפני שאינו עושה עמנו מלחמה, במה דברים אמורים בשבעה עממין אבל המוסרים והאפיקורסין מישראל היה דין לאבדן ביד ולהורידן עד באר שחת מפני שהיו מצירים לישראל ומסירין את העם מאחרי ה'.

7) לחם משנה הלכות עבודת כוכבים פרק י הלכה א

אין כורתין ברית וכו'. נראה דזה איירי כשידינו תקיפה ואנו עושין מלחמה עמהן כמו שנתבאר בהל' מלכים אין כורתין שלום אלא יהרגו אם לא ירצו שלא לעבוד עכו"ם. ומ"ש אם ראה אדם עכו"ם לא מעלין וכו' היינו בזמן הזה ואין ידינו תקיפה ולפיכך לא מעלין ולא מורדין:

8) רמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק ד הלכה יא

אבל הגויים שאין בינינו ובינם מלחמה ורועי בהמה דקה מישראל וכיוצא בהן אין מסבבים להן המיתה ואסור להצילן אם נטו למות, כגון שראה אחד מהן שנפל לים אינו מעלהו, שנאמר (ויקרא י"ט ט"ז) לא תעמוד על דם רעך, ואין זה רעך.

9) כסף משנה הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק ד הלכה יא

ודקדק רבינו לכתוב העכו"ם שאין בינינו וביניהם מלחמה כלומר דהא דתניא בסוף קדושין ובמ"ס טוב שבעכו"ם הרוג היינו בשעת מלחמה וכמ"ש התוס' בשם הירושלמי

10) תוספות מסכת גיטין דף ע עמוד א

רב שימי בר אשי עבד ליה לההוא עובד כוכבים כו' - הקשה ה"ר אלחנן אמאי לא אסור לרפאות העובד כוכבים כדאמרין בפ' אין מעמידין (ע"ז דף כו.). גבי מילדת ומניקה אפילו בשכר לפי שמגדלו לעבודת כוכבים ואור"י דשמא כדי להתחכם ברפואה שרי כדי שידע לרפאות ישראל ע"י כן א"נ העובד כוכבים היה יודע שהיה בקי ברפואה זאת ושרי משום איבה או שמא לא שייך כאן מגדל בן לעבודת כוכבים כמו במילדת ומניקה.

11) המאירי על מסכת עבודה זרה דף כו/ב

ישראל מל את הגוי לשום גר אבל גוי צריך לחתוך ערלתו מצד חולי או מכה אסור שהרי זו העלאה והצלה ואף על פי שנעשית מצוה זו ברפואה זו הרי אין כונתו למצוה ובשכר מיהא מותר כדין האמור בהולדה וכן דעת גדולי הרבנים ואחרוני הרבנים כתבו שאם בא להתלמד אף בחנם מותר וממה שאמרו בפרק קורדיקוס אימיה דרב שימי עבדא ליה לההוא גוי ואתסי ולא רצת לעשות לישראל מפני שעדין לא היתה בקיאה באותה מלאכה הא כל שבחנם ושלא להתלמד הרי הוא כמשתדל בהצלתו וכבר ביארנו שדברים אלו כלם בעובדי האלילים נאמרו והכותי כבר ידעת שעשאוהו כגוי לכל דבר:

12) שמירת שבת כהלכתה פ"מ ס"ק מ"ז

דעת הגרש"ז אויערבך זצ"ל נוטה לכך וסברתו ע"פ שו"ת ח"ס יו"ד הנ"ל ובפרט בזמננו שאפשר להודיע ברוגע מקצה אחד של העולם לשני ואם לא יטפלו בנכרי ודאי שיש סכנה גדולה בדבר

13) שו"ת יחוה דעת חלק ו סימן ס

כתב בשלחן ערוך יורה דעה (סימן קנח סעיף א'): עובדי עבודה זרה אסור להצילם אם נטו למות, ואין לרפאותם אפילו בשכר, אם לא במקום איבה. וכתב הגאון בעל כנסת הגדולה בספרו דינא דחיי (לאוין מה, דף נא ע"ד), שנראה לו שהרמב"ם שהיה רופא לישמעאלים בארץ מצרים, מפני שאין הישמעאלים עובדי עבודה זרה, וכל שאינו עובד עבודה זרה מותר לרפאותו אפילו בחנם, אף על פי שאין לחוש לו משום איבה

14) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עב עמוד ב

תנו רבנן: (שמות כ"ב) דמים לו, בין בחול בין בשבת, אין לו דמים - בין בחול בין בשבת. בשלמא אין לו דמים בין בחול בין בשבת - איצטריך, סלקא דעתך אמינא: מיזי דהוה אהרוגי בית דין, דבשבת לא קטלינן - קא משמע לן דקטלינן. אלא דמים לו בין בחול בין בשבת השתא בחול לא קטלינן ליה - בשבת מבעיא? אמר רב ששת: לא נצרכא אלא לפקח עליו את הגל.

15) רש"י מסכת סנהדרין דף עב עמוד ב

לפקח עליו את הגל - אם כשהיה חותר נפל עליו (את) הגל - מפקחין עליו היכא דלא בא על עסקי נפשות, אבל אם בא על עסקי נפשות כיון דניתן להרגו בלא התראה - גברא קטילא הוא משעת (סתירה) [מסורת הש"ס: חתירה]

16) המאירי על מסכת סנהדרין דף עב/ב

כל שאמרנו עליו שאין לו דמים ניתנה רשות להרגו בין בחול בין בשבת אף על פי שהריגת בית דין אינה דוחה שבת בזה התירו שכמת הוא ואין לו דמים כלל ואין צריך לומר אם נפלה חתירתו עליו שאין מפקחין עליו את הגל בשבת וכל שאמרנו עליו שיש לו דמים כל שהרגו חייב כמו שביארנו ואם נפלה מחתרתו עליו מפקחין עליו את הגל יראה לי שזה שאמרנו עליו שאין מפקחין עליו את הגל פירושו בספק חי ספק מת אבל אם הוא ודאי חי אומר אני שמפקחין שהרי עכשיו אינו רודף שהרי זה כרודף אחר חבירו והצילוהו באחד מאיבריו שאין לו עוד להרגו וזה כהריגה בידים הוא או שמא כיון שיש לומר עליו שהוא משתדל בעצמו בפקוחו ולבו על גנבתו אין מפקחין:

17) אור גדול הלכות יסודי התורה פרק ה הלכה ב

והנראה בטעמו דרש"י, דס"ל דכיון דבעת נפילת הגל עליו אז אנו בידים היינו מפילים הגל עליו דניתן להורגו, ואם אנו בידים היינו מפילים עליו את הגל אף אם אח"כ שוב לא הי' חשש רודף עליו בעוד שלא נהרג עדיין, אפ"ה ס"ל דלא היינו מפקחין, דכיון דעל ידי מעשיו התיר עצמו למיתה והביא בעצמו עליו הסכנה אין מחללין עליו שבת להצילו, דפשע בעצמו:

וכעין זה מצינו לענין חטא כדי שיזכה חבירו, דהיכא דפשע בעצמו לא אמרינן חטא כדי שיזכה, כמ"ש התוס' פ"ק דשבת (ד' א') ד"ה וכו', ואפשר דה"ל לענין פ"נ לחלל שבת להצילו דהיכא דבעצמו הביא עליו הסכנה אין מחללין עבורו להצילו, ומש"ה אף בנפל עליו הגל בעצמו אין מחללין עליו, כיון דאז בעצמו היינו מפילים עליו הגל בידים הוי גברא קטילא על ידי מעשיו שהתיר עצמו למיתה דשוב אין מחללין להצילו, דמה לי נפל ממילא ומה לי אם היינו מפילים עליו בידים:

18) אבן האזל הלכות גניבה פרק ט הלכה י"ג

באור גדול כתב לתרץ דברי רש"י במה שהניח ליסוד דאם זה שאין לו דמים הפילו עליו הגל כדי להרגו בזה דאז אם הוא חי בתוך הגל והוא שבור באופן שכבר לא יוכל להרוג דמ"מ אין מפקחין עליו הגל בשבת כיון דע"י מעשיו התיר עצמו למיתה והביא עליו הסכנה דפשע בעצמו, ומש"ה אף בנפל עליו הגל בעצמו כשהיה במחתרת אין מחללין עליו כיון דמקודם היינו מפילים עליו הגל הוי גברא קטילא ואין מחללין עליו את השבת, ולפי דבריו יוצא לנו חידוש דמאבד עצמו לדעת אין מחללין עליו את השבת כיון דפשע בעצמו, ואף ד"ל דדוקא הכא כיון דע"י פשיעתו נתחייב להרוג אותו והוי גברא קטילא, אבל המעיין בדבריו יראה דהעיקר נחת לה בשביל דפשע, ודימה זה לגבי הא דאומרים לאדם חטא בשבת דף ד' בתוס' שם, אכן לבד דעיקר יסודו באם הפילו עליו כדי להרוג אינו מבורר אך גם אם יהיה כן אינו מוכרח דמשום זה אין מחללין בנפל עליו הגל כיון דעכשיו יש לו דין יצא ממחתרת, והפלת הגל לא היה כדי להרגו.

ונראה דרש"י לשיטתו דסובר דדין מחתרת הוא דוקא כשהוא ודאי רודף דאמרינן דשאר כל אדם הוי ודאי רודף וכמ"ש רש"י בפסחים בהא דדרשינן לאור יקום רוצח אי פשיטא לך מילתא דאנפשות קאתי, דהיינו בנן על האב והתוס' הקשו שם וכאן דלא בעינן ברור כנהורא דהוא רוצח, עכ"פ מוכח דדעת רש"י דמספק לא היה לו דין מחתרת, א"כ נוכל לומר דאם נפל עליו הגל הוי ספק אצלנו אם אחר שיצילו אותו אם יוכל להרוג ולא הוי ודאי רודף, וא"כ י"ל לדעת רש"י דבזה מהני גם ספק רודף כיון דכבר היה עליו דין רודף, נחשב לענין זה כגברא קטילא שכבר אין לו חזקת חיים שיהיה חובה להצילו כיון דאכתי הוי ספק שמא יהיה רודף, אבל אינש דעלמא שיהיה לנו ספק שמא הוא רודף, לא רק דאסור להרגו אלא דחייב גם להצילו דאין מחזיקין אותו בספק רודף.

19) שיעורי ר' דוד מסכת סנהדרין דף עב עמוד ב

פג) גמ' לא נצרכא אלא לפקח עליו את הגל, ופירש"י דאם כשחתר נפל עליו הגל, מפקחין עליו היכא דלא בא על עסקי נפשות, אבל אם בא על עסקי נפשות כיון דניתן להרגו בלא התראה, גברא קטילא הוא משעת חתירה, ע"כ. וקשה דהא קי"ל דאחר שיצא מן המחתרת, אסור להרגו כיון דכבר אינו רודף, וא"כ ה"ל כשנפל עליו מפולת, כיון דעכשיו אינו רודף הא הוי כיצא מן המחתרת, דתו לא הוי גברא קטילא ואמאי לא יפקחו עליו את הגל. [וביותר צ"ב דממ"נ מ"ש שבת מחול, דהא משמע דרק בשבת אין מפקחין אבל בחול מפקחין, וא"כ כיון דבחול מפקחין מחמת פיקו"נ, בשבת נמי יפקחו, דפיקו"נ דוחה שבת ומ"ש שבת מחול].

ובאבן - האזל (סוף הל' גניבה פ"ט הי"ג) כתב, דרש"י סובר דכיון דמעיקרא היה עליו כבר דין רודף, והיה כגברא קטילא, א"כ עכשיו נמי כיון דאכתי ספק הוא שמא יהיה רודף, נחשב לענין זה כגברא קטילא שכבר אין לו חזקת חיים שיהיה חובה להצילו. משא"כ איניש דעלמא אם יהיה ספק אם הוא רודף כלל, לא רק שאסור להורגו, אלא דחייב גם להצילו דאין מחזיקין אותו בספק רודף. . .

וצ"ב בכונתו [שכתב דכיון דכבר היה עליו דין רודף נחשב כגברא קטילא דאין לו חזקת חיים], דאי כונתו דיש לו חזקת רודף, הרי לא שייך ע"ז חזקה כלל, דהא כל רגע ורגע הוי רודף חדש, ואין זה השתנות בזה שנעשה אינו רודף, וא"כ לא שייך ע"ז חזקה לומר שלא נשתנה מלהיות רודף.

ועוד [דאי כונתו דיש לו חזקת רודף] הא אין זה ענין כלל למה שהיה לו מקודם דין גברא קטילא. ולכאורה צ"ל דכונתו דיש עליו חזקת שאין לו דמים, דכיון דהיה גברא קטילא א"כ מספק נשאר דין גברא קטילא דאין לו דמים, דע"ז שייך שפיר חזקה, ומשו"ה אין להצילו. . .

ובאור - גדול (הובא באבן האזל שם) כתב ליישב דעת רש"י דאם ע"י שחתר הפיל על עצמו הגל, אין להצילו, כיון שפשע בעצמו וע"י מעשיו התיר עצמו למיתה והביא עליו הסכנה, ומשו"ה אף בנפל עליו הגל מעצמו כשהיה במחלת, נמי אין להצילו, כיון דמקודם היינו מפילים עליו הגל, הוי גברא קטילא ואין מחללין עליו את השבת, ע"ש.

(20) <https://www.kipa.co.il/לטפ-שאין-וברור-מיתה-חייב-מחבל-חייב-מיתה-וברור-שאין-לטפ> הרב שלמה אבינר

שאלה: האם נכונה ההחלטה שאם יש התלבטות במי לטפל במחבל פצוע קשה או באזרח פצוע קל, צריך לטפל בפצוע הקשה, כלומר במחבל?
תשובה: על זה נאמר: "ואבדה בינת חכמיו". שהרי מחבל חייב מיתה. יותר מכך, הוא אדם מת, גברא קטילא, יש לו דין רודף, ורודף מצווה על כל אדם להורגו, וכל המקדים זכה. אין הכוונה שהוא חייב מיתה ע"י בית דין אלא שהציווי מוטל על כל אדם.
מדוע יש לו דין רודף? הרי כרגע אינו יכול לעולל מאומה?
שני נימוקים שכל אחד מספיק: א. מחבל הוא אינו רוצח נקודתי שיש לו טינה כנגד אדם פלוני ולאחר ביצוע זממו הוא לנוח, אלא שהוא מעוניין לרדוף את כל עם ישראל, רוצה להרוג יהודים, וכל זמן שהוא נשאר בחיים, סכנתו ממשיכה. כידוע, מבחינה סטטיסטית חמישים אחוז מהמחבלים המשוחררים מעורבים שוב ברצח. על כן חל על אדם זה דין רודף, דין מסכן יהודים. לכן ניקרא אדם מת, גברא קטילא, וחייבים להרגו וק"ו שאין לטפל בו.
ב. עונשי התורה מבוססים כדברי הרמב"ם במורה נבוכים על הרתעה. איננו מעוניינים להעניש אנשים, אלא מעוניינים שהם כלל לא יחטאו. כאשר המחבל יודע שאם יפגע בבני אדם הוא 'אדם מת', זה מרתיע. אך אם ידע שייכתן רק יפצע ולאחר מכן יטופל וישב בבית הסוהר, שם הוא יקבל קורס מהאוניברסיטה בכתב וכשיצא הוא יתקבל כגיבור לאומי - אז גורם ההרתעה נחלש. חייבים להרתיע למען יראו ויראו ולא יזידון עוד.
אמנם ישנם סיבות מסוימות בהם מטפלים במחבל פצוע, אך כאן איננו דנים בסוגיא זו. אך פשוט שאין לעשות זאת על חשבון פצוע חף מפשע. כיצד הטיפול ברצח קודם לטיפול בקרבן? . . .
ובכלל, כל רופא נשבע שבועת היפוקראטס, ושבעה ז' אומרת: אני חייב לרפא כל אדם. אז מדוע לא לרפא אדם שלא עשה דבר? בגלל שיש שם מחבל? המחבל פוטר אותו משבועת היפוקראטס? צריך לעזור לאנשים.

(21) <https://www.yeshiva.org.il/ask/96780>

טיפול רפואי במחבל - הרה"ג יעקב אריאל

שאלה: בעקבות דברי מנכ"ל מד"א שאם מחבל פצוע קשה יותר מהנפגע, מטפלים בו קודם, עלו דיונים על האתיקה הרפואית, במסגרת דיון מצומצמת של במי לטפל קודם?
אך שאלתי היא, האם בכלל מותר לטפל במחבל הפצוע, אולי הרופא שמתכוון להציל את המחבל מפר את מצוות גואל הדם, אולי הגואל הקרוב צריך להרוג אותו, ועד אז על הרופא היהודי להציל אותו? האם דברי הרמב"ם שעכו"ם שפוגע ביהודי חייב מיתה אבל אין הורגים אותו קשורים לפה (במקרה שהיו רק פצועים)? האם אפשר ללמוד שלא הורגים אותו יותר ממה שהוא פצוע, מכיוון שכבר אין בו סכנה, אבל לא מטפלים בו? או שאם יש סכנה שיבריא ויחזור לפגע, ולכן צריך לוודא שלא יוכל לעשות כן? או שיש עוד מקורות המורים לרופא איך לפעול?
תשובה: הרופאים מחוייבים כיום לשבועת הרופא הבין-לאומית